

gode gain Theodokus antworde.
Ich wil dich nu nit laissen all byn
ich zo vorens swaerlich gepinicht.
mer nae dem als du vur mich gebe
den hais. soe envoil ich gheyn smer
zen ind gheyn brant. Dae sprach
Alexander zo den dienren. Laest
ane van arbeit. Wāt eer dan yr cyn
uyhe vuyr vnder ghestoche. soe
syn wyr beyde bi dem beren. ind als
sy bededen. soe gauen sy vp yren
gheist. Dae dit Aurelianus hoerde
als he vurginct. so begonde he spij-
rich zo sprechen vp dye doden Ind
sier. vnuersiens so verschene ein
ysere ruede vur synen voissen.
ynd cyn stēne wart ghehoert.
Aureliane neme zo dyr dat clei
noit dijnre verdienst. ynde wiss
dat du dair mede sals in die hel
le geseynt werden. Ind he me,
inde dit geschiede durch hoeue
rie. ynd lies vur sich brenghen
Euencius den priester. yn lies
yn och in den ouen doin. Her
eer dat vuyr dair gestocht wart
soe gaff he vp synen gheist. In
dae he och spotliche wort tzo
desem seechde. soe quaem eyn ste
me dye sprach Aureliane. de ghe
nen dye du bespottes den syn die be
mel vp gedain. dat sy dair in sulle
stijghen. ynd dyr is dye helle vp ge
daim. dat du dair in valls. Ind au
relianus wart verveert soe seer dat
yn syn knechte mosten draghen in
syn pakkays. Ind dae yn Seueri
na syn huyffrouwē ontfanghe had
de. soe verwisde sy yn syn schalck,
beyt ynd sprach. Ich willt koenlich
ynd sicher gain dye hillighen gots
begrauen dat myr niet och alsus
gheschie. Inde als sy dye hillighen

eerlich begrauen hadde. ynde weder
komen was. soe vant sy yn in grois
sen piñen ynde smertzen ynde dat
he syn tzunghe kouwede. yn gants
rasende ynd starff alsus.

Die legende van sent Lebuinus.:

Lebuinus der
was geboeren vys bri
tanien. yn als die ghe
ne sagē dye die sprach
kennen. soe is he eirſt
werff genoempt geweest lisiwin. yn
dat is vp duydsche sprach soe veel
geschrift als lieff vrunt. ynde vp dye
latijnsche sprach soe is he genoempt
lebuinus. Dese lebuinus van synē
jonghen daghe aen plach he altzijt
god tzo dyenen. He leuede in grois
ser soberhelyt ynd abstinenſie. Up die

CLXXXV.

armen was he barmhertich. suess van spraich. knysch van lijf. ynde steerlich oeuede he sich in d' hiller schrifft. Ind daer nae wart he priester gewybet ynde goech vyss synre lantschafft ynd van synē vrienden ynd dat was engelant. um zo predigen den kersten geloeuen in quaē zo schiff zo dem sloss dat genoēpte is vricht. dat vurmails genoēpte was miltenburch. mer nu is id ge noēpt vricht. Ind dair vant he eyne cerwerdighen man der genoēpte was gregorius der ghebooren was van dem cdelen bloot vā vrāetrich. ynd den hadde vp ghevoit van synheit bonifacius der priester. mer vp dyet tijt was he officiat des byschoffs ynd weende vp dem slossyn dem vertelde lebuinus die sach synre pylgrymaedse. Dae dyt hoerde gregorius soe wart he gatz vroelich in dem heren. ynde seynde yn mit marchilinus sent willibrordus discipel vp eyn platz dye ym god verzoent hadde. dat is bi dem ryuier dat genoēpt is dye yssel. Ind dae he dair quaē. so had he herberghe by eyne weduen. ynde he vruchte niet dye onbestuyricheyt der mynschen. mer he predichtre deghelicks instantiaſtilich dat eyn god were der alle dynge geschaffen hadde ynd regiert. ynde dat dye affgode. den dye mynschen vp dye tijt dyendē ydel weren. ynd veel mynschen worden gheloēich. ynd burwedē ym eyn bedehuys zo wilp. Inde niet langhe daer nae. soe machten sy ym eyn ander bedehuys oestwart by dem seluen ryuier. dat groysser was. ynde dair by eyn huys daer he in woende. ynd dair viende he gode mit va-

sten ynd wachen ynd anderen guedē wercken. ynd spijsct dye mynshē mit dem wort gods. ynd he was alre makklich guedich ynde vuurlich mit worden ynd mit wercken. Ind etliche van den edelsten dye hadde yn sunderlich lieff. ynde vnder den was ein der genoēpt was. **Dauon** Mer it waren ouch etliche andere dye mochten nyet lydē syn guerheit ynd dae sy saghen dat ym veel mynschen nae volgheden in dem ghetoeuen. soe verberndē sy dat bedehuys ynd dye woeninghe synre discipulen. mer dyt verdroech dese hilleicheit mā geduldelich. in um yr wrechheit soe liess he niet achter dye predicacie des goet words. he was bereit zo steruen vur dat goet wort. Ind dit had den ouch dye sassen. dye vergadert waren in eynen rait. by nae vp eyt tijt gedain. Want sy naemen knyf. sen ynd woulden yn doit slaghen. Mer god d' yn noch sparē wouлde tzo veel anderē guedē wercken verwandelde dye wrechheit der sassē in guedertiercheyt. Ind dae dat volck weder gestikkt ynd sanctimoniich gemacht was so seyde he steerlich dat wort gods ynd bekierde veel mynschen. Ind daer nae starff he in dem heren volk van gueden wercken vp den vijdach van alle hilleicheit maect. Ind dit hilleicheit licha wart begraue mit groisser cerwerdicheit in een schoen graff in dye kyrch by dē ouer tzo dauerter. Ind dye stat hait dē namen vercreeghen van dem sunderlyngen viende sent **Lebuinus** der dauon genoēpt was. der die kyrch mit etlichen anderē dede machen. **Sent lebuijn**